

4 TECHNIEKEN UITGELICHT KNIEDIEP IN HET KTRIBVAK

Als de gesloten tijd voor kunstaas op zaterdag 29 mei weer is afgelopen, zijn de grote rivieren voor veel roofvisser *the place to be*. Dat veel (roof)vis die eerste maanden het ondiepe water in de kribvakken opzoekt, is een uitgelezen kans voor de struinende kunstaasvisser.

TEKST: BARD BORGER > BEELD: SANDER BOER, FRANK VAN DER BURG & WILLEM ROMEIJN

Terwijl veel kunstaasvisser aan de rivier bijna uitsluitend het diepere water rond de kop van een krib afvissen – en dus al ‘hoppend’ van stek naar stek veel water overslaan – is juist het tussenliggende, ondiepere water in de vakken de eerste maanden van het seizoen *hot*. Jonge witvis schoolt daar samen omdat het water er nét nog iets warmer is en omdat ze tussen de planten en stenen in een kribvak beschutting vinden. Rovers zoals baars, snoekbaars, winde en roofblei weten dat en liggen vaak vlakbij op de loer.

GESCHIKTE VAKKEN

Niet alle kribvakken lenen zich evenzeer voor ondiep liggende roofvis. Een goede stelregel voor een ‘geschikt’ vak is dat het bij een passerend schip niet steeds half of zelfs vrijwel volledig droogvalt door het wegtrekkende water – een fenomeen dat je veel ziet aan de Nederrijn, Waal en Lek. Witvis voelt zich hier namelijk niet veilig dus blijven ook de rovers weg van deze ondieptes. Beter zijn de vakken waar het talud direct bij de waterlijn scherp afloopt tot één à twee meter diepte, waardoor er voldoende water staat. Vaak – maar nadrukkelijk niet altijd – liggen deze plekken aan de stroomafwaartse zijde van de krib (waar het water omheen kolkt) en in de buitenbochten van de rivier, die in het algemeen dieper zijn.

WERPEN MET SHADS

Werp vissen met shads in de kribvakken is – zeker bij weinig wind – een fraaie visserij omdat je er alle ruimte hebt, lekker ver kunt werpen en relatief snel veel water afvist. Met een hengel van 2,70 tot 3 meter lang in combinatie met een molen in 2500-formaat en op de spoel een dunne gevlochten lijn (+/- 10/00) zit je vrijwel altijd goed. Belangrijk is wel dat de top stug genoeg is om een aanbeet te registreren en dat de hengel voldoende ‘body’ heeft om op enige afstand de haak te zetten. Knoop aan de hoofdlijn een dunne stalen onderlijn of dik, slijtvast fluorocarbon of amnesia van ongeveer een meter. Dit omdat de kans op snoek altijd aanwezig is en ook scherpe stenen en mosselrandjes een ‘killer’ zijn voor gevlochten lijn.

AANPAK

Slanke shads in een lengte van om en nabij 10 centimeter op een jigkop van 5 à 10 gram voldoen meestal in ondiep water, afhankelijk van hoe fel en snel je wilt vissen. Shads met een schoepstaart hebben in de zomer vaak een streepje voor op exemplaren met een punt- of v-staartje, omdat de baars en snoekbaars in deze tijd vaak agressief en gretig zijn. De kleur is vaak minder bepalend dan de plekken waar je werpt en het tempo waarop je het kunstaas binnenvist. Werp je shad

gerust strak tegen het zand of de stenen aan – of zelfs iets erop – en wees alert op een aanbeet vanaf het eerst moment dat het kunstaas het water raakt: als er roofvis in de buurt ligt, slaat die vaak direct en zonder veel twijfel toe.

SUPERLICHT

Wie met deze visserij een (vrijwel) windstille dag treft, kan ook eens proberen om met superlichte jigkopjes van een gram of 3 te vissen. Los van het plezier van de aanbeet – die hiermee vaak nóg harder voorkomt – hebben lichte kopjes als voordeel dat de roofvis ze makkelijker naar binnen ‘zuigt’ dan zwaardere exemplaren. Bovendien loop je veel minder snel vast tussen de stenen en is het zweefmoment van de shad veel langer. Dat laatste is extra welkom in relatief ondiep water. Lichte jigkopjes zijn overigens niet altijd beter, want soms heeft de roofvis sneller gevestigd kunstaas nodig om te worden ‘getriggerd’. Wat het juiste tempo is, verschilt van dag tot dag en zul je proberenderwijs moeten ontdekken. Lichte jigkopjes zijn overigens ook perfect geschikt om ondiep jagende roofvis zoals baars en winde mee te bestoken. Zie je ergens in het kribvak vis aan het oppervlak jagen, twijfel dan niet en werp je shad er direct heen. Grote kans dat je snel succes hebt!

TWITCHEN MET HARD- BAITS

Twitchend vissen met hardbaits is de laatste jaren steeds meer in zwang geraakt in Nederland. Verwonderlijk is dat niet: juist in de warmere maanden is deze actieve visserij namelijk zeer effectief om de rovers aan de schubben te komen. Kenmerkend aan deze techniek is dat het kunstaas onregelmatig en onvoorspelbaar door het water beweegt, waardoor het perfect een gewond of gedesoriënteerd visje imiteert. Daar komt de roofvis op af, om vervolgens in een zwempauze toe te slaan – precies op het moment dat het kunstaas even niet beweegt (dit wordt ook wel een *reaction strike* genoemd). Omdat je lijn op zo'n moment even slap hangt, voel je de aanbeet soms maar lichtjes en moet je de haak actief zetten.

HUISWERK MAKEN

Omdat je het kunstaas met felle tikken binnenvist en daarmee de lijn flink op zijn donder geeft, zijn een iets dikkere kwaliteitslijn en betrouwbare knopen en wartels bij deze visserij cruciaal. Ideaal is een ruim twee meter lange spinhengel met een werpgewicht van 10 tot 20 gram, een molen in 2500-formaat met op de spoel 12/00 gevlochten lijn en tot slot een 1,5 meter lange voorslag van 28/00 fluorocarbon.

Qua kunstaas is de keuze gigantisch: er zijn hardbaits in talloze vormen en kleuren, mét en zonder ratels en zowel in drijvende, suspenderende (zwevende)

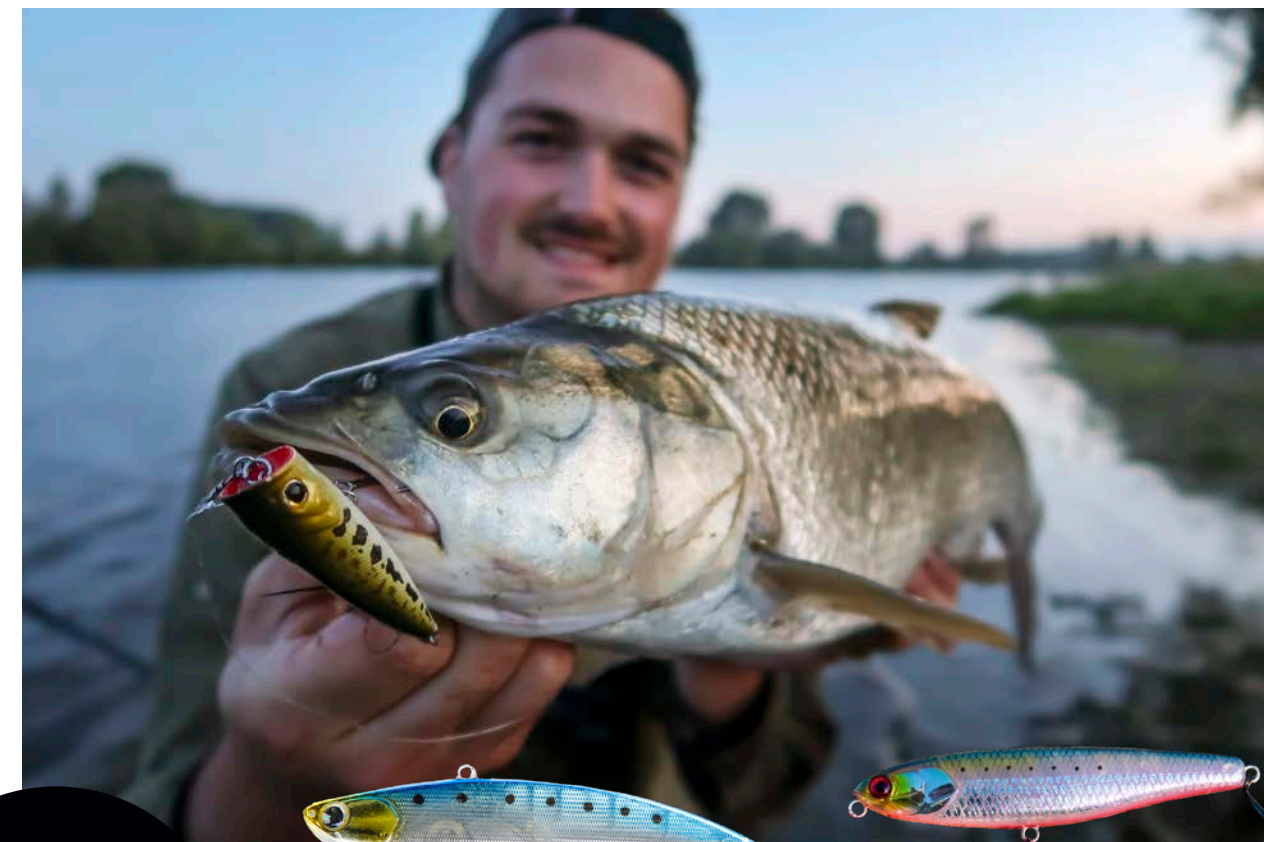
als zinkende varianten. Advies: koop als je begint een paar exemplaren met verschillende vormen en schoepjes en ontdek in de praktijk je favorieten. Vooraf 'huiswerk' maken kan ook helpen: op YouTube barst het van de instructie filmpjes die de zwemactie van allerlei aasjes laten zien. Ondiep vissend in kribvakken zijn suspenderende hardbaits duidelijk favoriet, omdat die niet steeds tegen de bodem stuiteren en mooi in het zicht van de roofvis blijven. Stroomt het ook diep in de vakken hard? Vis je twitchbait dan een slag sneller binnen: bij te lange rustpauzes gaat de stroming met je lijn aan de haal.

SLIP IETS LOSSER

Wil je graag wadend met hardbaits aan de slag, stap dan op een nieuwe stek nooit direct het water in maar werp eerst het water strak langs de oever uit. Draai je kunstaas – als je van de oever afwerpt – binnen tot stijf tegen de kant. Vaak slaat de roofvis daar namelijk pas toe. Til de plug of twitchbait bij voorkeur niet zwemmend uit het water, maar laat hem vlak voor de stenen nog één keer stilvallen. Zet je slip bij het twitchend vissen met hardbaits ook iets lossers dan gebruikelijk, zodat je de lijn en hengel niet onnodig belast en de haak bij een aanbeet niet uit de bek van de vis slaat. Laatste tip: zorg ervoor dat je de wind recht van voren of in je rug hebt: hardbaits zijn vaak relatief licht van gewicht en worden daardoor bij een flinke bries al snel opzij geblazen.

ZEKER IN DE OCHTEND- EN AVONDSCHEMERING GAAT DE ROOFVIS MIDDEN IN HET KRIBVAK VAAK 'LOS' AAN DE OPPERVLAKTE

OPPER- VLAKTE- KUNSTAAS

Zeker in de vroege ochtend en tijdens de avondschemering – helemaal als de wind wegvalt – willen rovers midden in de kribvakken nogal eens 'losgaan' aan het wateroppervlak. Baars en roofblei hebben daar het sterkst een handje van. Onder luid geslurp en gekolk jagen ze dan prooivis op, terwijl de enorme voedselnijd ze vaak minder schuw en dus makkelijker te foppen maakt. Dit zijn de uitgelezen momenten om je oppervlaktekunstaas erbij te pakken en gericht de jagende vis aan te werpen.

POPPERS EN STICKBAITS

Poppers (drijvende pluggen met een stompe voorkant) zijn fantastisch

kunstaas voor deze visserij. Die laten zich bij niet te veel wind goed werpen en trekken met hun gespetter al snel de aandacht van de aanwezige roofvis. Zorg dat je ze ook in kleine formaten bij je hebt, want juist in de zomermaanden is klein kunstaas vaak favoriet. Zeker voor baars kan een plukje veren of bont aan de staartdreg soms als extra 'vanger' werken. Ze zwemmen dan achter de popper aan en slaan pas toe zodra het achterlijf bij een tussenpauze naar onderen 'kantelt'. Stickbaits (pluggen zonder schoep of duiklip die je zigzaggend binnenvist) doen het soms ook fantastisch in ondiep water. Net als poppers zijn stickbaits niet bepaald goedkoop, maar daar staat tegenover dat je oppervlaktekunstaas doorgaans niet heel snel verspeelt.

ZORGELOOS WERPEN

Qua materiaal voor het vissen met oppervlaktekunstaas voldoet een doorsnee spinhengel van zo'n 2,40 meter, gecombineerd met een molen in 2500-formaat en op de spoel 10/00 of 12/00 gevlochten lijn. Let erop dat de lijn ruim is opgespoeld, zodat je verder kunt werpen. Dit geldt overigens voor het vissen met alle hardbaits. Een praktisch voordeel van oppervlaktekunstaas is dat je het zonder problemen over waterplanten en andere obstakels heen kunt vissen, waardoor je zorgeloos je worpen maakt en hele 'zones' van het kribvak kunt bestrijken. Als alternatief voor een stalen onderlijn (die de popper of stickbait vaak naar beneden trekt) kan je ook voor een dikke fluorocarbon of amnesia lijn kiezen.

MET DE DROPSHOT KUN JE BIJZONDER GERICHT EN SECUUR DIVERSE HOTSPOTS IN HET KRIBVAK AFVISSEN, GEEF DEZE TECHNIEK DUS ZEKER EEN KEER DE KANS

DROP-SHOTTEN

Dropshotten was éven extreem populair in Nederland, maar is door de aandacht voor andere finesse technieken weer iets naar de achtergrond verdwenen. Als ook dieper in het kribvak nog flink wat stroming staat, is dropshotten evenwel dé manier om toch heel gericht en secuur bepaalde plekjes af te vissen. Daar waar je kunstaas bij andere technieken immers zal worden meegevoerd met de stroom, blijft je shad bij het dropshotten keurig op één plek hangen. Met name baars en snoekbaars die vlakbij de bodem in een hinderlaag liggen, zijn zo uitstekend te vangen.

FELGROENE SHAD

Juist in de geschetste situatie komt de kracht van de dropshot optimaal tot zijn recht: het verleidelijk trillende en dansende kunstaasje blijft steeds in het zicht van de rover totdat het lontje is opgebrand en de aanval wordt inzet. Wat dat kunstaas betreft is een felgroene shad met v-staart vrijwel altijd een veilige keuze. Laat je niet aanpraten dat je voor dropshotten per se een speciale hengel nodig hebt: met een 'standaard' spinhengel van 2.40 meter in combinatie met een molen in 1000- of 2500-formaat en

een dunne gevlochten lijn kan het ook prima: de aanbeten op de rivier zijn doorgaans namelijk niet te missen. Qua gewichtjes zit je in het ondiepe bijna altijd goed met een gram of 10. Als alternatief voor lood zijn er tegenwoordig volop stalen en tungsten exemplaren verkrijgbaar (zie kader).

UITGELEZEN PLEKJES

Een uitgelezen plek in het kribvak om gericht met de dropshot te bevissen, is de voet van de krib. Precies daar waar de stenen ophouden en de zandbodem begint liggen snoekbaars en baars vaak in een hinderlaag te wachten. Stroomnaadjes zijn ook altijd goed, vooral in de hoeken van een kribvak. Vaak liggen de rovers daar net buiten de stroming om 'wegspoelend' jongbroed en gedesoriënteerde grotere witvis op te vangen. Vis je in de stroming, werp dan bij voorkeur stroomafwaarts of haaks op de stroom om te voorkomen dat de lijn met het kunstaas naar je toe tegen de bodem wordt gedrukt. Geef je shad steeds minstens 20 tellen de tijd om gepakt te worden en verplaats het gewichtje vervolgens telkens een halve meter. Zo vis je de beoogde stek stapsgewijs en minutieus af.

>> LOODVERVANGERS

Lood is hard op weg om uit de sportvisserij te verdwijnen en daar wordt ook actief aan gewerkt middels de Green Deal Sportvisserij Loodvrij. Gelukkig groeit het aanbod aan kwalitatief hoogwaardige loodvrije producten – ook voor het kunstaasvissen – de laatste jaren hard. Een uitgebreid overzicht vind je op www.sportvisserijloodvrij.nl.